

UCHWAŁA NR 100/587/2000
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO
z dnia 11 lipca 2000 roku

w sprawie zaopiniowania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy LUBNIEWICE

Na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 1999r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) , uchwała się co następuje:

§ 1

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Lubniewice opiniuje się pozytywnie pod względem merytorycznym z uwagami zawartymi w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Marszałkowi Województwa Lubuskiego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

WZ. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA
Jolanta Pełtak
Wiceprzewodnicząca Zarządu

Załącznik nr 1

do Uchwały Nr ...100/587/2000

Zarządu Województwa Lubuskiego

z dnia ...11. lipca.....2000 roku

Uwagi

do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego
miasta i gminy LUBNIEWICE.

1. Punkt 5 rozdz. III na str. 18 pt. „Uwarunkowania wynikające z polityki regionalnej” wymaga przeredagowania ze względu na powołanie się przez zespół autorski na pierwszą wersję roboczą *Strategii rozwoju Województwa Lubuskiego*, a nie na ostateczną wersję *Strategii rozwoju Województwa Lubuskiego* przyjętą uchwałą Nr XV/91/2000 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 6 marca 2000 r.
2. W przedstawionym opracowaniu brak jest zapisów dotyczących problematyki osób niepełnosprawnych. Wymóg taki wynika z art.1 ust.2 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) który mówi, że w zagospodarowaniu przestrzennym winny być uwzględnione m.in. *wymagania osób niepełnosprawnych*, tym bardziej że uchwalony jest przez Sejmik Województwa Lubuskiego uchwałą Nr XI/59/99 z dnia 5 października 1999 roku „Wojewódzki Program Rehabilitacji Społecznej i Zawodowej Osób Niepełnosprawnych na lata 2000 – 2009”.
3. Proponuje się rozważenie możliwości opracowania dodatkowego rozdziału pt. „Kierunki rozwoju urbanistycznego w dotychczasowych opracowaniach planistycznych” i bibliografii.